

2.2.14

(ועשהו גל של עצמות) 34a → (סימן...) תניא ר' נחמיה אומר 32b

1. אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעיתם לריק וזרעכם ואכלהו איביכם: ויקרא כו, טז
2. וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לכהנים יהיה וראשית ערסותיכם תתנו לפהו להניח ברכה אל ביתך: יחזקאל מד, ל
3. ציה גם חם יגזלו מימי שלג שאול חטאו: איוב כד, יט
4. הביאו את כל המעשר אל בית האוצר והיה טרף בביתו ובחנוני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד גלי די: מלאכי ג, י
5. שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדנייהם הביאה ונשתתח: עמוס ד, א
6. הכיתו אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם ולא שבתם עדי נאם ה': עמוס ד, ט
7. יתר הגזם אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: יואל א, ד
8. ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו: ישעיהו ט, יט
9. והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב: ויקרא כו, כה
10. כה אמר ה' אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי: יזמיהו לג, כה
11. בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: ויקרא כו, כז
12. והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יעו וביעו במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם: ויקרא כו, מג
13. ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: ויקרא כו, כז
14. והשלחתי בכס את חית השדה ושקלה אתכם והכריתיה את בהמתכם והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם: ויקרא כו, כב
15. ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני ה': ויקרא יט, יב
16. ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם: ויקרא כב, לב
17. ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונקרתה הנפש הוא מקרב עמיה: שמות לא, יד
18. ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא חניף את הארץ ולא רץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: במדבר לה, לג
19. כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותקמא הארץ: ויקרא יח, כז
20. ותקמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקמא הארץ את ישיביה: ויקרא יח, כה
21. ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: ויקרא יח, כח
22. והשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם: ויקרא כו, ל
23. ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה: ויקרא כו, לג
24. אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה: ויקרא כו, לד
25. כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: ויקרא כו, לה
26. על כן על בחוריו לא ישמח אדני ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה: ישעיהו ט, טז
27. שוחה עמקה פי זרות זעום ה' יפל שם: משלי כב, יד
28. חברות פצע תמרוק ברע ומכות חדרי בטן: משלי כ, ל
29. והמלך ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר: תהלים סג, יב
30. אם לא תדעי לך היתה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משקנות הרעים: שד"ש א, ח
31. ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר: בראשית לג, יח

I. Various heavenly punishments meted out for specific violations

- a. שנאת חנם ד' נחמיה
- b. חלה. v. 1 (read בחלה) and v. 2
- c. תרומות ומעשרות. v. 3 – and v. 4 is the reward for fulfillment (homiletic explanation of די בלי די)
- d. גזל. vv. 5-8
- e. ענוי הדין. vv. 9-12
- f. שבועות שוא, שבועות שקר, חילול השם, חילול שבת. vv. 13-17
- g. Murder. vv. 18-25
- h. גבול פה. vv. 26-27

II. Various diseases and their causes

- a. חבורות. v. 28 (and dropsy)
- b. אסכרה (croup): vv. 29-30

III. Story of רשב"י

- a. Background: he castigated Roman contributions – they put out warrant on his life
- b. Flight: first to ביהל"נ, then to cave (with his son)
- c. First exit: disaster – more destruction
- d. Exit: 12 months later – v. 31